

POSTANOWIENIE Z DNIA 23 LUTEGO 2012 R.

III KO 91/11

W kwestii wznowienia sąd orzeka na posiedzeniu bez udziału stron, chyba że prezes sądu lub sąd postanowi inaczej (art. 544 § 3 k.p.k.). W braku takiego zarządzenia albo postanowienia, strony mogą wziąć udział tylko w razie sprawdzenia okoliczności faktycznych (art. 546 k.p.k. w zw. z art. 97 k.p.k.).

Przewodniczący: sędzia SN Z. Puskarski.

Sędziowie SN: T. Grzegorzczak, J. Matras (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy w sprawie Grzegorza J., skazanego z art. 197 § 3 k.k., po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 23 lutego 2012 r. bez udziału stron, wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w B. z dnia 2 grudnia 2010 r. i sprowadzenie skazanego na posiedzenie na podstawie art. 544 § 2 i 3 k.p.k. oraz art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 639 k.p.k.

postanowił:

1. wniosku o sprowadzenie skazanego na posiedzenie nie uwzględnić;
2. wniosek o wznowienie postępowania oddalić (...).

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 25 czerwca 2010 r., Grzegorz J. został skazany za przestępstwo popełnione w nocy z 12 na 13 kwietnia 2009 r. w okolicy miejscowości F., kwalifikowane z art. 197 § 3 k.k. na karę trzech lat pozbawienia wolności. Tym samym wyrokiem został skazany za drugie przestępstwo, wyczerpujące dyspozycję art. 178a § 1 k.k. a popełnione w nocy z 12 na 13 kwietnia 2009 r. w miejscowości N., na karę 100 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 zł. Na skutek apelacji obrońców Sąd Apelacyjny w B. wyrokiem z dnia 2 grudnia 2010 r., zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. W sprawie tej wywiedziona została kasacja, która postanowieniem z dnia 20 października 2011 r. została przez Sąd Najwyższy oddalona jako oczywiście bezzasadna.

Obecnie wniosek o wznowienie postępowania złożył obrońca skazanego. Powołując się na przepisy art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. oraz art. 544 § 2 k.p.k. obrońca skazanego wniósł o wznowienie postępowania w tej sprawie, domagając się uchylenia obu wydanych w sprawie wyroków i przekazania sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w O. W uzasadnieniu wniosku wskazał, że po uprawomocnieniu się wyroku jeden z „kluczowych” świadków podał odmiennie wiele faktów dotyczących tej sprawy, skutkiem czego skazany złożył doniesienie o popełnieniu przestępstwa do Prokuratury Rejonowej w O., ale prokurator tej prokuratury odmówił wszczęcia dochodzenia w tej sprawie wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego, a więc w oparciu o przepis art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. (postanowienie w sprawie 1 Ds. 323/09). Wskazując na te okoliczności skarżący wniósł o dołączenie akt sprawy z Prokuratury Rejonowej w O., albowiem w tychże aktach znajduje się zapis rozmowy świadka z Grzegorzem J., z którego to zapisu wynika, że pokrzywdzona

kontaktowała się ze świadkiem po zdarzeniu oraz miała zamiar wycofania sprawy.

W pisemnej odpowiedzi prokurator Prokuratury Generalnej wniósł o oddalenie wniosku, wskazując że nie zachodzą podstawy do wznowienia postępowania w oparciu o przepis art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., a w istocie autor wniosku wskazuje raczej na zamiar przywołania okoliczności z art. 541 § 1 k.p.k.

W dniu 3 lutego 2012 r. wpłynął do Sądu Najwyższego wniosek obrońcy skazanego o sprowadzenie skazanego na posiedzenie wyznaczone w przedmiocie rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania; w uzasadnieniu wniosku jego autor podkreślił, że skazany chce uczestniczyć w tym posiedzeniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na wstępie trzeba wskazać, że zgodnie z art. 544 § 3 k.p.k. w kwestii wznowienia sąd orzeka na posiedzeniu bez udziału stron, chyba że prezes sądu lub sąd postanowi inaczej. W niniejszej sprawie nie zaistniały żadne okoliczności do uznania, że celowe i zasadne jest uczestnictwo skazanego w takim posiedzeniu. Rozstrzygnięcie na posiedzeniu co do wznowienia postępowania jest orzekaniem w oparciu o ściśle określone, i to z mające li tylko prawny charakter, okoliczności, co czyni zbędnym udział stron w tym posiedzeniu. Skoro zaś nie doszło także do sprawdzenia okoliczności faktycznych, to nie miał również zastosowania przepis art. 546 k.p.k., co w konsekwencji skutkowało nieuwzględnieniem złożonego wniosku o sprowadzenie skazanego na posiedzenie.

Wniosek o wznowienie postępowania okazał się niezasadny i z tego powodu podlegał oddaleniu. Trzeba na wstępie stwierdzić, czego nie zaznaczył autor tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, że wniosek dotyczy tylko jednego czynu przypisanego skazanemu prawomocnym wyrokiem, tj. przestępstwa z art. 197 § 3 k.p.k. W tej części wniosek

wskazywał jako podstawę wznowienia art. 540 § 1 pkt 2a k.p.k., a więc żądanie wznowienia uzasadnione było istnieniem podstawy *propter nova* pomimo, że tymi nowymi faktami i dowodami miało być nagranie rozmowy, które dowodziło, iż w postępowaniu karnym świadek S. W. oraz pokrzywdzona I. Z. złożyli fałszywe zeznania. Już sama treść wniosku wskazuje zatem w sposób bezsporny, że faktycznie oparty on został na twierdzeniu, iż w postępowaniu karnym dwóch świadków dopuściło się przestępstwa fałszywych zeznań, a zatem nagranie rozmowy S. W. stanowi nie o nowych faktach, tak jak obecnie wskazuje na to w podstawie prawnej wniosku obrońca skazanego powołując art. 540 § 1 pkt 2a k.p.k., ale dowodzi złożenia fałszywych zeznań w procesie. Złożenie fałszywych zeznań w procesie prawomocnie zakończonym może być podstawą wznowienia postępowania, ale w oparciu o inny przepis, tj. art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k., przy czym musi zostać wówczas spełniony warunek określony w art. 541 § 1 k.p.k. Ten warunek w sprawie niniejszej nie został spełniony, co wynika z treści prawomocnego postanowienia prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. z dnia 25 lutego 2011 r. którym odmówiono wszczęcia śledztwa z uwagi na brak znamion czynów zabronionych (art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. – akta sprawy 3 Ds. 33/11). W tym stanie rzeczy należało orzec jak w postanowieniu.